Ч. 255. (754). Львів, неділя дня 11. падолиста 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 10 сот. На провінції 12 сот. В занятих територіях 6 коп.

Політична економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3)

Виходить що дня рано кромі понеділка

Умови передплати у Львові: На рік 24— К; На півроку 12—; На чвертьроку 4—; На місяць 2·40

В краю і державі: На рік 32— К; півроку 16—; чвертьроку 8—; місяць 2·70

За границею: В Німеччині 67 мар.; В Америці 11 дол.; В инших державах 54 фр.

Львів, 10. падолиста.

Звісний проект розвязки польської справи, а передовсім те, що нас безпосередно доторкає, себ-то прилучене цілої Галичини до польського королівства, викликало серед цілої української суспільности — без ріжниці партій і орієнтацій — надзвичайне занепокоєне і обурене. Те, що висказали наші посли у Відни, се тільки мала крихітка того, що відчуває і думає кождісенька українська одиниця в краю.

Проти зненавидженого польського ярма готові Українці боронитись до загину.

Від проекту до рішення справи дорога однак ще далека. — Пригадуємо, що й акт з 5 падолиста занепокоїв нас був в незвичайний спосіб. Не забуваймо, що ми в Австрії, а австрійська дипльоматія має вже свою славу в світі. Всьо одно, хто стоїть на чолі австрійської політики.

Будьмо обережними,

але при тім всім, останним проектом в справі Польщі не горячім ся, бож се проект..

Є ще й инші причини, щоби зберегти зимну кров.

Рік 1917 се не рік 1915. Минули безповоротно ті часи, коли про долю цілих народів рішали одиниці, не питаючись навіть про думку тих народів. Конвентиклї — як називає слушно „Arbeiter Zeitung" — тайні наради „вибранців неба" не мають тут голосу.

Ані Чернін, ані Гертлінґ не має права накидати народам своєї волі, бо хто управнений їх до сього уповажнив? Війна ведеть ся голов но за засаду самоозначеня кождого народу і сю засаду принято вже загально по другім боці. — Ми свято переконані, що й наші відповідні чинники будуть приневолені поклонитись тій засаді. Сю певність дають нам одноцушні заяви представників ріжних парляментарних сторонників, які остро осудили спосіб поступованя на останнім засіданю державної ради.

Віденсько-берлінське рішенє польської справи не годить ся також з принятою вже осередними державами засадою: мир без анексій. Поворот до засади анексії був би не тільки непоборимою перепоною до конечного для нас — більше, як для кого иншого — мира, але також ударом себе самого в лице. — На се бодай Німеччина не позволила би. А вжеж прилученє Польщі до Австрії, а прилученє Литви і Курляндії до Німеччини — чиж се не анексія?

Як справедливо запримітив в парляменті посол Адлер, — проти такого мира навіть російські большевики мусять запротестувати.

Не забуваймо дальше, що війна ще не покінчена й що не знати, хто вийде побідником і чи взагалі вийде хто побідником. Серед війни отже укладати мапу, приділювати чи розділювати цілі краї і народи, трохи передвчасно, бо се може — а ми переконані, що й мусить — скінчити ся компромітацією.

Остаточно кожда війна кінчить ся працінь якимсь укладом, до котрого засідають всі її учасники. — Навіть побиті мають тоді свій голос.

Про Польщу, а тим самим і про сїдву Галичину, ще хтось инший, кромі Черніна і Гертлінга, скаже своє слово. Між тим не збракне і українського голосу. На конґресі буде рішати ціла Европа й Америка, не тільки Австрія і польське коло,

Ще одно. — Розвязка польської справи в дусі звісного проекту доторкає також інтересів инших австрійських народів.

І представники сих народів вже запротестували в парляменті проти берлінсько віденського конвентиклю. Ми отже не відосібнені.

Коли зберемо всьо сказане, то мусимо ще раз повторити: не горячім ся! Знасилувати цілого народу нині не можна. Се не середнєвічні часи.

Поляки повинні найліпше знати і у власнім інтересі

не то зрічи ся хочби клаптика української території, але навіть китайським муром відгородитись від України.

Така наша увага на всякий випадок, а покищо маємо тільки... оперетку.

З України.

Проголошенє закона про Україн. Ґенер. Секретаріят.

(У. Б.) Дня 13 жовтня прийшло в сенаті питанє проголошення закона про Український Генеральний Секретаріят.

Часть сенаторів була проти проголошення, бо після їх думки тимчасове правительство не має права ділати перед Установчими Зборами й входити в переговори з якиминебудь національностями в справі автономії. („День", 13. Х.)

Протест проти Українїзації.

(У. П.) По київським університеті й політехніці запротестувала тепер проти українізації київська Духовна Академія. (Се найстарша школа в цілій Росії).

Обвиняє вона певну ґрупу австрофільсько думаючих, що вони накидають українському рухови сепаратистичну орієнтацію й ведуть невзорґанізований нарід зовсім після своєї вподоби В той спосіб, обманули вони вже тимчасове правительство, яке введене в блуд позірною „елементарністю" українського руху, санкціовувало новий лад.

Академія жадає, щоби на Установчих Зборах зревідовано українське питанє, бо в против нім случаю Україна буде невідкличне втягнена в обсяг німецької політики.

Вказуючи на великі небезпеки, що грозять житю церкви, підносить Академія енергічний протест проти роду й способу, в який „самовибрана" Центральна Рада розвязує українське питанє.

Протест приняла рада академії одноголосно й переслала відтак тимчасовому правительству. („Нов. Вр." 12. Х).

Український Ґенеральний Секретаріят і Установчі Збори.

Укр. Генер. Секретаріят подає до відома, що при Секретаріяті для внутрішних справ отворено бюро для виборів Українців до всеросійських Установчих Зборів. Цілю бюра є подбати про те, щоби всі зарядження правительства в час були всім оголошені й щоби вони мали можливо найбільше пошираня між населеним і сейчас були сповнені. Бюро має бути осередком для всіх виборних справ і всім виборним інституціям має давати енергічну поміч.

Бюро взиває всї публичні й приватні орґанізації звертати ся по вказівки й поясненя до бюра. (Київ. Мисль, 9. Х.)

Відмова звільнення українських учителїв з війська.

Генеральний Секретаріят для просвітних справ одержав від управи Ґенерального штабу телеґраму, в котрій подасть ся до відома, що вчителі київської ґубернії й правобережної України не можуть бути звільнені від військової служби. (Київ. Мисль, 9. Х.)

Відгомони польської справи.

В буджетовій комісії.

В четвер рано відбуло ся одно засіданє клюбу — по полудни друге. Рішено рано сейчас порозумітись з Чехами і Словінцями.

О 2 годині відбула ся конференція з Чехами і Словінцями що до спільної тактики. Від Українців були Ев. Левицький і Цегельський. Рішено на пополудневім засіданю буджетової комісії жадати по заяві міністра-президента замкнення нарад, а натомість внести від кождого клюбу нагле запитанє до правительства і жадати відчинення дебати.

О 4. год. говорив в буджетовій комісії Зайдлер 2 мінути. Як скінчив, зірвав ся некольний крик Українців і части других Славян: Се жадна відповідь! Се кпина! Се викрути! Ганьба! і т. д.

Тимчасом зачинає говорити тубальним голосом п. Діяманд, що був з черги вписаний до слова. Говорить про... сіль.

Зразу зниваєсь сміх та іронічні оклики Українців, а потім нагло вибухає рівночасно в двох кутах салї некольна авантура. Посол Корошец валить пястуком в стіл перед носом президента і кричить: Schluss! Schluss! Не дамо собі кпити з нас! — Рівночасно в другім кінци Українці обскочили Діяманда і переривають йому. Посол Бачинський криче до Діяманда: Скажіть нам вашу думку про самоозначенє народів!

Діяманд, що не знав ще Бачинського, обертаєсь до него з ароґанцією: „що ви ту маєте до роботи?" — На се зчиняєсь оглушаючий крик.

Посли Загайкевич, Колесса, Сінґалевич та инші обскочили Діяманда, за яким уймились деякі Поляки, коли инші злобно підсміхались, що сей ароґант випиває своє. Сінґалевич кричить: Не дамо обиджати товариша! Загайкевич: Ви ще не в варшавськім соймі! Колесса: Там ідіть за поліцийника! Вітик тубальним голосом до Діяманда: Ви соціялдемократ? Де демократія? Ви новий Абрагамович! Про сіль тепер балакаєте, вшехполяку?

Цегельський з другого кінця салї кричить без упину: Schluss! замкнути засіданє! Schluss!

Завтра вам в пленум дамо представленє австрійської ідилї! Облудники і обманці народів! Schluss!

Крик росте. Кричать, живо сварючись з Поляками, Онишкевич, Дністрянський, Лев Левицький, Кость Левицький, Евген Левицький, Стефаник, Огоцький і т. д. Кричать Словінці і часть Чехів.

Українці ведуть перед. Всякі успокоєня гублять ся в суголосї. Голова Сильвестер замикає тому засіданє. Ціла буря тревала з 20 мінут.

З палати послів.

В пятницю в палаті послів відчитано перед переходом до дневного порядку 7 на-

глих запитів в польській справі, які внесли Українці, полудневі Славяни, Чехи, нім. соц. демократи, Румуни, укр. соц. дем. та віденські поступові посли.

Запит Українців протестує проти прилученя Галичини до Польщі, через що галицькі Українці дістали би ся під польське пановане. Запит поставлений п. Корошецом в імени полуд. Словян і п. Станком в імени Чехів заявляє, що через розвязку польської справи без рівночасної розвязки справи полудневословянської, чеської та української в дусі заяв, зложених дня 30. мая 1917 в Палаті послів, витворено би такий стан річи, що словянські народи в Державній Раді найшли би ся в меншости, то саме стрінуло би Українців в польськім соймі. В запиті п. Станка сказано ще: Радо побажалиб ми польському народови хочби частинного осягненя бажаної цїли, коли би в плянованій розвязці польської справи могли ми доглянути бодай в приближеню хотяй би принципіяльне признанє піднощеної нами конечности переміни держави у союз держав. Представники чеського народа протестують з найбільшою рішучістю проти такого поступованя дипльоматії, яке нарушують також демократичні та конституційні основи, що може знівечити всї вигляди на мир та витворити нову причину до дальшого веденя війни через те, що попираєть ся зрїст анексіоністичної політики, бо що навіть монархія бере в тім участь.

В запиті п. Адлера в імени нім. соц.-демократії звертаєть ся увагу на те, як зрозуміли би намірену розвязку в державах антанти. Втрата Курляндії є для Росії прямо втратою одної можливої до ужитя пристани на Балтійськім мори, яка в зимі не замерзає (Голосні заперечення) Ціла політика осередних держав є проти демократії Росії й через те загрожена російська революція, що увільнила центральні держави від царизму. Бажаємо польському народови независимости, але протестуємо, щоби осередні держави накидали Польщі монархічний устрій. Ми готові згодити ся на відступлене Польщі польських областий в Галичині, але се може стати ся тільки через трактатову угоду між Австро-Угорщиною і Польщею, потвердженую народним представництвом.

В запиті Румунів сказано, що така розвязка вплине також дуже сильно на долю Буковини, головно буковинських Румунів.

Дальші запити в тій справі поставили віденський поступовий посол Куранда і укр. соц. дем. Вітик.

В запиті Вітика сказано, що умови тайної дипльоматії є наругою проти конституційних стремлінь парляментів й проти засади, висказаної в престольній бесїдї, що всї народи мають бути рівноправні. Се продовжить війну в безконечність, бо стремить ся до анексій, а з окрема обиджує та кидає в неволю укр. нарід, який в тій війні поніс найтяжші жертви.

Палата ухвалила наглість внесень.

Поодинокі інтерпелянти мотивували свої запити.

Промовляли пп. Петрушевич, Корошец, Станек, Вітик, Ісопескуль та Куранда.

Опісля забрав голос президент міністрів Зайдлер та заявив, що йому не легко тепер відповісти на запити, яких зміст не був йому звісний перед їх відчитанєм. — Він відкликує ся на заяву зложену вчера в буджетовій комісії та заявляє, що не ма ще бесіди про те, щоби польська справа була розвязана і як довго наради з німецьким правительством не покінчені, не можна сказати, як та справа має бути порішена (переривання). — Колиб однак в будучности польське королівство шукало оперти о монархію, то очевидно цілість справ треба би полагодити законодатною дорогою. — Польська справа не може бути перешкодою для мира, бо виключає насильство (переривання). а польська держава має в будучности після свобідного вибору вишукати собі свою політичну орієнтацію (оплески).

Більшість заявляє ся за отворенєм дискусії.

Посол Петрушевич в умотивованю заявляє, що ні один нарід в Австрії перед війною не мав тільки самоводі до знесеня, як український. Австрійські народи йшли все на руку тим, що гнобили Українців. Все те, що Українці осягнули на поли народних прав, осягнули тільки в боротьбі з польським і австрійським центральним правительством. Во виду незвичайних обставин та гнету Українців під царським ярмом, витали Українці з вдячністю то, що могли осягнути в Австрії. Українці надіяли ся, що по війні буде їх инакше трактувати ся, а показало ся, що Австрія є дальше неприятелькою Українців, якою все для них була. Те, що ґраф Чернін сговорив в Берліні, є безпримірним проступком проти власної монархії. Певно прийде час, коли той союз з Польщею тяжко помстить ся на державі.

Ходить головно о те, що поповнено найпоганїйший злочин на українськім народі. Мимо запевненя ґр. Черніна переговори в польській справі тревають від ряду місяців. Мимо того Українці не тратять надії. Услівя мира не будуть диктовані виключно центральними державами, при столі, при якім буде ся обговорювати справу мира, будуть також представники инших народів, імовірно і представники української держави прийдуть до голосу. Коли однак ходить о услівя мира, не віддасть ся долі міліонів в руки одного тільки ґр. Черніна, бо то противить ся понятям конституційної державни, понятю принятого цїлим світом права про самоозначене народа про себе.

Відтак промовляє п. Зайц і п. Станек, який взиває Поляків, щоби в імя словянської солідарности помирили ся з Українцями, як що не хочуть стягнути на себе відвічальність перед історією.

П. **Вітик** заявляє, що Українці звертають ся до всіх народів, бо не можуть здати ся на дипльоматів. Права Українців запродано. Українські полки несуть прапори австр. і нім. армії до побіди, а для Українців готовить ся тепер в Галичині ярмо вічної неволї. Український нарід бажає порозуміня з польським, але ніколи не піде під ярмо шляхтичів. Українці домагають ся справедливости для себе і всіх народів.

Опісля промовляли п. Ісопескуль, Грекуль і Куранда, відтак забрав голос през. мін. д-р Зайдлер.

По президенті міністрів пос. **Равнікар** іменем південних Славян заявив, що прилучать ся до протесту проти трактованя польської справи.

Посол **Евген Левицький** говорить, що всі нинїшні заяви є лише плащиком, щоби замовчати про те, що зі сторони Австрії в польській справі зроблено.

Проти того пляну мусять як найострійше виступити ті, на яких некористь справа має бути полагоджена себ то Українці. Через 5 століть Поляки мали спромогу показати супроти Українців братні почуваня, вдячности одначе були вічні боротьби й боротьба тревати ме й дальше, як що Українці будуть віддані на ласку Поляків. Польща лише тому згинула, бо українські области були влучені до королівства.

По нїм промовив посол **Стапінський** з разу по польськи а відтак по німецьки, полемізуючи з виводами соціяльних демократів. Справа польська не може бути так довго розвязана — виходилоб з промов — як довго не будуть розвязані инші славянські справи в Австрії. А прецінь утворене славянської держави є важною запорукою для славянської справи в загалі.

Бесїдник бажає, щоби польську справу розвязано з иншими славянськими питанями. Відтак навчає славянських послів, що не належить собі взаїмно завидувати, та перешкоджувати, але помагати. Польський нарід домагаєть ся свого права, бо се нарід, який вже від півтора століття бореть ся „o równość i braterstwo ludów, o wolność wszystkich ludów“ (!)

Відтак говорили Ґреґоровіці й Вальднер; потім пос. Ґломбінський, зложив заяву в імени польського кола, у якій сказано, що коло польське спрецизовало своє становище в польськім питаню в ухвалі з 28 мая с. р. і ту ухвалу подало кілька разів до відома Палати. Коло сподїєть ся, що цісар, котрий показує богато прихильности й зрозуміня для Поляків, не відмовить ся взяти польську справу в свої руки й довести її до щасливої розвязки. (Польські потакування)

Коло не сумнївало ся, що й инші чинники, головно парламент, передовсім соціялістичні й поступові партії, підіпруть без застережень (!) польські домагання, щоби направити Полякам кривду, заподіяну поділами Польщі та запевнити через се Европі, а також світови тревалий мир. Желаємо кождому народови свободи й права рішати про себе (спротиви серед Українців), маємо одначе право (!) домагати ся, щоби получене Галичини з Польщею, якої вона є суттєвою частю, не було залежне від застережень і умов (спротиви й оклики серед Українців)

Галичина належала через ряд століть без перерви й аж до першого розділу Польщі до польської держави й у р. 1772 була прилучена до австр. країв. Бог судив, що в Східній Галичині від непамятних часів були побіч себе Поляки й „Rusini(!)“ й були засуджені на спільжите (спротиви с. Укр) Після послідного спису населеня в 1910 р. в Східній Галичині мешкало понад чверть міліона жителів, що признали ся до польської мови, а 40 прц творили цілого населення краю (переривання зі сторони Українців). Не лише столиця Львів виказує перевагу населення польського, але ряд політичних повітів на самій границі Галичини виказує польську (?) більшість (переривання Українців).

Природна річ, що в польській державі кождий нарід і кожда віра стрінуть ся з повним рівноуправненєм (переривання Укр) і що небудеть ся робити ніяких застережень, щоб український нарід в рамах польської держави (бурливі, довготревалі переривання Укр.) дістав певні народні права (знов переривання й оклики на укр лавках). Жеє богато Поляків на областях України в Росії, чути ся мемо щасливими, як що вони в будучій укр. републиці тїшити ся муть тими самими правами й вольностями, що будуть запевнені „Rusinom“ в Польщі (Переривання серед Українців)

Кінчать бесідник, що прилучене Галичини до Польщі творити ме важний крок до сповненя народної програми, який Поляки повитали з найбільшою радостію (Оплески Поляків, переривання й оклики: Фе! Українців.

По промовах Оцьоля, Зенкера й Штрайхера дискусію замкнено. Слідуюче засідане ві второк 13 с. м. Вибори до делеґації відбудуть ся дня 13. с. м. на вечірнім засіданю

Війна.

Конґрес робітничо-жовнярських рад.

ПЕТРОГРАД. (П.А.) Зібрав ся головний конґрес робітничо-жовнярських рад з цілої Росії і виготовив до всіх російських армій відозву, в котрій взиває їх, щоби установили тимчасові революційні виділи і зложили на них відвічальність за удержане революційного ладу і сталости на фронті. Команданти мають слухати приказів тих виділів. Комісарі робіт. жовн. рад ідуть на фронт.

В головнім конґресі взяло участь 560 делеґатів. Тимчасовий предсідатель предложив вибір президії, в котрій засіло 40 большевиків, в тім Ленін, Зиновєв і Троцький, та 7 соціялістів революціонерів. Конґрес ухвалив такий дневний порядок: 1) орґанізація власти, 2) мир а війна, 3) конституанта. Відтак вибрав конґрес депутацію, щоби розпочала переговори з иншими революційними демократичними союзами в справі заряджень, котрі мають запобічи проливови крови, що вже почав ся.

Член революційного виділу доніс на засіданю, що Керенський 7. с. м. в Гавчині виголосив промову до відділу жовнірів, що числив 6.000 людий і був висланий з фронту до столиці. По переговорах заявив відділ, що покищо занехає маршу на столицю. Троцький заявив, що увязнене бувших міністрів не є актом пімсти або політичної відплати. Всі соціялістичні міністри, як також ціле правительство буде поставлене перед суд по причині участи в заговорі Корнілова. Революційний виділ постановив подиктувати їм домашний арешт.

АМСТЕРДАМ, (Ткб) Daily Telegraph доносить з Петрограду з середи. Вчера повстала в місті паніка, в часі котрої убито або зранено понад 300 осіб.

АМСТЕРДАМ. Гарнізон в Харкові признав місцевий революц. військовий комітет, в инших містах панує ще незгода.

Увязнене Керенського.

БЕРЛІН (Т.к.б.) Після Tagbl. Бюро Райтера поширює донесене Петр. Тел. Аг., що Керенського увязнено.

НОВИНКИ.

— **В справі зарядженя недостачі соли.** Господарська комісія Української Парляментарної Репрезентації застановляла ся на своїм засіданю в дни 22 січня с. р. над способами усуненя недостачі соли в східній Галичині.

Одним із таких способів признала господарська комісія виєднане дозволу для населення черпати сировицю із солянок і упросила дра Костя Левицького до інтервеніованя в сій справі у міністра фінансів.

Інтервенція відбула ся в дни 27. січня с. р. а її результатом є відповідь міністра фінансів письмом з дня 4. лютого с. р. з якої для загальної відомости наводимо слідуючий уступ:

„В справі домаганя знесення заборони загального користаня із солянок маю честь запримітити, що галицька дирекція Скарбу одержала в падолисті 1916 р. уповноважнене видавати дозвіл на видаване сировиці із східно-галицьких салін (варівезь соли), коли ці саліни в наслідок надзвичайних военних відносин варене соли в цілости аж о в части застановили, або так обмежили, що можна побоювати ся недостачі соли, а дальше позвалити на черпане сировиці до людського ужитку із солянок положених в скарбових округах Самбір і Станиславів. з яких побирано сировицю для худоби, а іменно за оплатою належитости відповідаючої приблизно монопольовій вартости твердої соли, яка в сій сировиці находить ся. Впрочім одержали стоячі в руху галицькі саліни такі засоби вугля, що виріб соли є у них знову нормальний“.

Подаючи отсю відповідь міністра фінансів до загальної відомости, просить господарська комісія Української Парляментарної Репрезентації, щоби населене інтересованих повітів віднесло ся до неї в случаю потреби дальших заходів в сій справі або безпосередно або через краєве товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові.

— **Церковна музика.** В Преображенській церкві відспіває в неділю 11. с. м. о 10. год. рано міш. хор під управою о. проф. І. Туркевича: а) Вербицького: Службу Божу; б) Вербицького: „Хвалите“ і „Услиши“.

— **Для оборони населення східної Галичини.** „Czas“ доносить, що цісар вислав до Галичини східної трьох висших офіцирів для береження прав місцевого населення.

Місцем осідка тих дещо призіначених делегатів є міста: Тернопіль, Станиславів і Коломия.

— **Новий український посол.** О. шамбелян Погорецький явив ся в пятницю в палаті послів і зложив посольське приречене.

— **Ось в чім діло..** Польська пресова аґенція дістала від визначного польського політика інформацію, що противники австро-польської (!) розвязки польської справи нарочно виявили передчасно зміст віденсько-берлінських переговорів, щоби їх утруднити а той унеможливити.

— **Львів без газетного паперу.** В наслідок транспортових трудностий опинились деякі львівські видавництва в такім положеню, що лиш з дня на день з трудом доводить ся добути папір на видане числа. В сім тижни стане ще погіршив ся, бо вичерпано всі засоби паперу навіть в дрібних львівських складах і одинока надія, що до понеділка прибуде транспорт паперу з поза Галичини.

— **Відзначеє.** Цісар надав Филипови Шляйхерови офіцерський хрест ордеру Франца Йосифа з военною декорацією. А сталось воно так в признаню особливо патріотичного і повного пожертви поведеня п. Шляйхера перед лицем ворога.

— **Не занедбуймо справи.** „Народна Торговля“ взиває поновно управа стоваришень і спілок торговельних які належать до „Краєвого Союза торговельного, щоби в можливо короткім часі, виготовили точне зіставлене шкід, які спричинили тим стоваришеням і спілкам на їх майні военні події. Зіставленя шкід і утрат на майні мають містити: страту в готівці, в товарах, в урядженю, реальностях і т. п: все виражене в готівці. Такі зіставленя (а повинні бути можливо точні) підпише управа і подбає, щоби підтвердила зверхність дотичної громади (в містах маґістрат) і ц. к. старосто. Так зладжене зіставлене належить чимскорше прислати нам до дальшого ужитку. Формулярі на зіставленя военних шкід вишлемо на жадане сейчас безплатно. Все те є потрібне до узискання в „Краєвій Централі для господарської відбудови Галичини“ підмоги на привернене стоваришеням і спілкам торговельним нормального істнованя і дальшого розвитку. Занедбане в тім згляді є недопустиме і було би з великою стратою для стоваришень і спілок, за що спала би отвічальність на їх управи.

Звертаємо також увагу на се, що ц. к. Намісництво (Краєва централя для господарської відбудови Галичини) поіменувала в повітах комісарів в цїли справджуваня шкід военних. Коли сей комісар зголосить ся в громаді, а може не зголосить ся, того ніхто не знає. Однак з огляду на ожидане комісара треба мати під рукою відпис того, що зладжено як висше і нам предложено.

— **Бюро будівельної Експозитури** ц. к. Намісництва краєвої Централі для господарської відбудови Галичини, для повітів Львів і Городок Ягайлонський, поміщені до тепер в будинку ц. к. Намісництва, будуть, в наслідок повороту центральних властий до Львова, перенесені з днем 14. падолиста 1917 р. на улицю Валову ч. 2. II. поверх.

— **З галицького Закладу для обороту худобою.** Намісництво іменувало дра Мечислава Дальк евича начальним директором, Йосифа Добію директором-контрольором а Ізана Ільницького директором організаційного відділу.

— **Вицофане леґіоністів з Варшави.** Дня 1. грудня вицофають ся з Варшави всіх леґіоністів австрійських підданих. На разі відносить ся то лише до жовнірів і підофіцирів.

— **Обезпечене в 7 ій военній позичці.** Звертаємо увагу на оголошене ц. к. австрійського фонду вдів і сиріт в справі найкориснійших і найдогіднійших умов на обезпечене в 7-ій военній позичці.

Вияснення дають уповажнені Мужі довіря і Бюро ц. к. австрійського Фонду для вдів і сиріт, Львів, ц. к. Намісництво або ул. Словацького 16.

— **Вербоване до польської армії.** Рекрутаційний інспектор рекрутації до польського війська оголошує, що перегляд добровольців зачинають ся 26. с. м. Утворено для перегляд 4 комісії: в Варшаві Седлицах, Лодзі й Люблині. Приймають ся добровольців до піхоти. Узнаних здібними сейчас заприсягають ся й відсилають ся до табору рекрутів.

— **Американська позичка волі.** Послідна американска позичка волі принесла 4.617,582.300 долярів. Пересубскрибовано отже на 54 прц, бо жадано лише 3 міліярди.

— **Заборона поєдинків.** Цісар видав до армії й фльоти приказ, в котрім всім членам оружної сили збороняє поєдинкуватись або брати участь в поєдинках. Хто наражує в поєдинку своє житє, ділає не лише проти приказу й закона, але й проти вітчини, котра потребує неослабленої енерґії кождого мущини тепер до оборони, а відтак до відбудови й поступу.

— **Дорожняний додаток для урядників.** В комісії для урядничих справ ухвалено 50 прц. підвишення дорожняного додатку, обовязуючого від 1. січня 1918 р. до кінця буджетового року 1917/18. До дотеперішних кляс родин долучено пяту клясу, що обіймає жонатих, які мають по 5 дітий та вдови, які мають понад 4 дітий.

ОПОВІСТКИ.

Неділя, дня 11. падолиста 1917.

Нині: 11. падолиста гр.-кат. Анастазії, римо-кат. Марціна Б.

Завтра: 12. падолиста гр.-кат. Зенобія, римо кат. Марцелїни.

○ **Із „Сокола III“ у Львові.** Збори членів Сокола III. відбудуть ся в неділю дня 18. падолиста с. р. о годині 4. по полудни в салі школи ім. Грінченка ул. Городецька 95, партер. На порядку нарад: 1) Звіт старшини. 2) Вибір старшини. 3) Внески і запити. Старшина.

○ **Дирекція „Рускої Щадниці“** в Перемишли подає до відома, що від дня 1. падолиста с. р. буде платити від нових вкладок $3^{1}/_{2}$%, для приватних сторін, а для фінансових інстатуций 3%. — Натомість від давних вкладок знижує відсоткову стопу на $3^{1}/_{2}$% від дня 1. січня 1918. 2—3

Твердиня Асіяґо здобута!

З німецької головної кватири.

З дня 10. падолиста 1917.

Східний фронт:

Нічо важного.

Македонський фронт:

Нічо важного.

Італійський фронт:

Австрійсько-угорські війська пішли вперед в долині Суґана і горішної Піяви. По завзятих уличних борбах взято Асіяґо. Італійські задні сторожі, що на узгірях і долах рік на захід від Лівенци уставили ся знов до бою, — від Сусеґана аж до моря осягнули союзні війська Піяву.

Західний фронт:

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престола Рупрехта.

Живий барабанний огонь попередив анґлійські наступи, які слідували до світа на північний схід від Пелькапеле. — Їх відперто в рукопашнім бою.

Вздовж Ізери і від ліса Houthoulster до Zandvoorde змогла ся діяльність артилерії з полудня знов до великої сили.

Фронт пруського наслідника престола:

Долішньо саські і ґвардійські баталіони враз з пionірами і частями одного пробоєвого баталіону видерли Французам по сильним огневім артилерійнім підготованю становища в лісі Chaume. Сильні, аж до ночи повторювані протинаступи ворога заломили ся серед втрат — 240 полонених, між тим 7 офіцирів, лишилось в наших руках.

Поручник бар. Ріхтгофен осягнув 25 ту воздушну побіду.

Перший генеральний кватирмайстер Людендорф.

Надіслане.

На сю рубрику редакція не відповідає.

Ц. к. австрійський військовий фонд для вдів і сиріт

під протекторатом Їх Цісарських Велич. Цісаря Карла і Цісаревої Зити. (Відділ обезпечень). — Краєве Бюро для Східної Галичини у Львові ц. к. Намісництво. Бюра: Львів, ул. Словацького 16.

Обезпечене в 7-мій воєнній позичці

ц. к. австрийським військовим Фондом для вдів і сиріт (Відділ обезпеченя).

Житєве обезпечене получене з підпискою воєнної позички є найдешевшим і найвигіднійшим способом обезпеченя при одночаснім сповненю горожанського обовязку супроти держави. Обезпечене сейчас важне по зложеню першої премії.

Без лїкарських оглядин від 500 до 5.000 Корон.

Обезпечитась може кождий мужчина і кожда жінка від 15 до 50 літ.

Новість: Обезпечене дїтий.

Обезпечене в амортизаційній позичці коштує річно:

на літ:	10	12	15	16	18	20
Корон:	77·—,	63·—,	48·—,	44·50,	39·50	35·—.

Обезпечене в державних бонах на літ 9, платне по десяти роках готівкою — річно Корон 90·—.

На случай смерти безпроволочна виплата без дальших оплат.
Жовнірів у полі обезпечуеть ся без яких-небудь доплат.
Обезпеченя ті переводить на основі умови з ц. к. військовим фондом для вдів і сиріт ц. к. управ. Товариство житєвих обезпечень Австрійський Фенікс у Відни.

Складаючі цілу премію відразу льокують свій капітал дуже корисно а без ризика — бо на случай вчаснійшої смерти крім обезпеченої облїґації звертаеть ся сейчас незужиті премії.

Кождий горожанин, що бажає підписати позичку, повинен се зробити виключно за посередництвом ц. к. австрійського військового Фонду для вдів і сиріт, місгячи обезпечене в воєнній позичці — не лише з огляду на се, що тут є обезпечене найдешевше, але також із огляду на цїли Фонду.

Вияснення дають уповажнені Мужі довіря і Бюро ц. к. австрійського військового Фонду для вдів і сиріт, Львів, ц. к. Намісництво або ул. Словацького 16.

Оголошене.

Хлопця

прийме зараз Адмін. „Українського Слова“.

Канцелярія адвокаська

у Львові глядає концпієнта. Посада під корисними услівями до обнятя зараз. Відомість Адмін. „Укр. Слова“ під „Концпієнт“. 1—3

ЧИ ВНЕСЛИ? До ц. к. Намісництва, Краєвої Централї для господарської відбудови Галичини, Секція III. КРАКІВ

вже всі промисловці, ремісники, купці, читальняні і гром. крамниці, торг. і пров. стовариршеня і т. п. самі, чи заступники, жена чи діти, опікуни чи повновласники, з дому чи з війська, загалом всі пошкодовані подання о безворотну підмогу (субвенцію) на обнову, урухомлене, дальше веденє, розширене (!) свого підприємства (варстату) на машини і знаряди, на сирівці і додатки і т. п. Подавайте ся всі, хто лише поніс через війну безпосереді втрати. Жадайте від нас готовий формуляр подання і поученє. Свідомих просимо заняти ся несвідомими в сих справах.

**Українське Товариство для попираня ремесла і промислу
Львів, вул. Зїморовича ч. 20.**

Відтяти і по виповненю післати на адресу: Ukrainische Abteilung des „Anker“ Wien XVIII. Höhnedasse 19/12.

Рік основаня товариства 1858.
Загальне майно з кінцем 1916 р. 234 міліонів кор.

Товариство обезпеченя ЯКОР житя і рент
Відень I. Hoher Markt 11. (Ankerhof)

Рік основаня товариства 1858.
Виплачені обезпечення більше як пів міліярда кор.

офірує

завдяки свому довголітному істнованю і великій своїй маетковій силі з нагоди VII. державної воєнної позички своїм членам і найширшим народним масам свої воєнно позичкові обезпеченя „НА ЯЛИНКУ“ зобовязуючи ся відповідно до висоти премій вручити обезпеченому по 12 або 16 літах, а в разі його скоршої смерти сейчас його родині умовлене убезпене хочби його смерть наступила на війні у двобою або через самовбийство.

Убезпечнти можна
Кожду здорову особу до 55 р. житя.
навіть діти,
Повисше 55 літ треба лїкарських оглядин.
Рідня може обезпечити
навіть **тих, що в поли або полоні!**

Від 500 до 5000 корон без лїкарських оглядин
повисше 5000 К треба вже лїкарських оглядин.

Премія від кождих 1000 К обезпеченя

	річно	піврічно	$^1/_4$-річно	місячно
При **12**-літнім обезпеченю лише	66 К	33·50,	17·20,	6·—
При **16** „ „	46 К	23·50,	12·—,	4·10

а через потручене в користь обезпеченого 9 К **надвижок відсотків** (арт. 7. усл. обезп.) **всего 57** зглядно **37 К річно.**

Найдешевше обезпечене житя! Найлїпший дарунок
на уродини, хретини, іменини, на виправу або віно.

Нема воєнного додатку! ні стемплевих оплат!

ВНЕСОК

на воєнно-позичкове обезпечене з 12-(16) лїтним реченцем*).

Не виповнювати! Премія: К		Не виповнювати! Грамота ч. ....

Відповісти на всі питаня читко і докладно.

1. а) Імя і назвиско обезпеченої особи. Що до жінок також їх родове назвиско).	а) ....
б) Її знане? занятє?	б) ....
н) Дати уродженя.	в) урodж. в .... дня ....
г) Місце замешканя (Точна адреса).	г) Місцевість .... почта .... Улиця ....
2. На яку суму має звучати обезпечене:	К .... номінальної VII. австр. воєнної позички ($5^1/_2$% амортизац. позичка).
3. В яких ратах має бути премія сплачувана? Чи річних, піврічних, $^1/_4$ річних, місячних?	В .... ратах по К ....
4. В якім службовім відношеню до війска остає обезпечений?	
5. а) Чи вже тов. обезпечень відкинуло вже коли цілковито або в части внесенє на обезпечене, коли, де і яке Товариство?	а) ....
б) Чи є в тов. Якор вже яке Ваше обезпечене без лїкарських оглядин?	б) ....
6. а) Чи обезпечений є тепер здоровий?	а) ....
б) Чи терпить або терпів на яку небудь слабість або уломність яку, коли, як довго?	б) ....
в) Хто є домашним лїкарем?	в) ....
7. Кому має ся післати грамоту обезпеченя?	

*) Щоб Товариство знало чи обезпечений бажає бути обезпеченим через 12 чи через 16 літ належить перечеркнути небажане.

.... дня .... 1917. Вплачено рівночасно через .... Імя: К .... Назвиско: ....

Підпис обезпечуючого
(За особи, котрі самостійно не можуть зобовязувати ся, мусить бути внесок підписаний через їх правного заступника).

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.